

Szír Szent Efrém

Himnusz az Úr születéséről

Anyád, Urunk, ki sem tudja, hogyan hívja.
Szűznek hívja? De szült fiat!
Vagy Asszonynak? Nem „ismerték”.
És ha Anyád nem érthető, ki foghat föl?
Dicsértessél, mindent-bíró, minden Ura!

Anyád csak ő, ő egyedül; közös nővér.
Ő Anyád lett, s nővéred lett.
S a mátkád is, mint tiszta nők.
Minden módon széppé tetted, Anyád dísze!
Dicsértessél, mindent-bíró, minden Ura!

Mert mátká lett szokás szerint, mígnem jöttél;
fogant, de nem szokásosan,
alászálltál, ó, Szentséges;
és szűz volt ő, mikor megszült nagy szentségben.
Dicsértessél, mindent-bíró, minden Ura!

Veled kapta Mária meg mindazt, ami asszonyoké:
fogant belül, de pár nélkül;
keblében tej, példátlanul:
szomjas földön tej forrását fakasztottad.
Dicsértessél, mindent-bíró, minden Ura!

Ha téged vitt — ó, te nagy hegy, könnyű voltál;
ha etetett — éhes voltál;
ha szoptatott — szomjas voltál;
ha átkarolt — Malaszt-parázs, ölét védted!
Dicsértessél, mindent-bíró, minden Ura!

(Himnuszok a Születésről, 11., részletek)

Ford. Déri Balázs
Koltai Kornélia és Kövér András megjegyzéseinek figyelembevételével